

Griekenland van Alpha tot Omega

Het begon allemaal rond de eeuwwisseling toen de toenmalige regering van premier Simitis van Griekenland bekend maakte dat het Griekse begrotingstekort gedaald was tot rond de 1% van het Bruto Nationaal Product. Dit was royaal binnen de grens van 3% en dus was Griekenland gereed om toe te treden tot de Euro. Helaas moest in 2004 premier Karamanlis bekennen dat in werkelijkheid het tekort in 2000 niet 1% was, maar ruim 3%. Griekenland kreeg geen straf, maar werd wel verzocht om zo snel mogelijk orde op zaken te stellen. Echter de gevolgen van het Griekse bedrog verdwenen naar de achtergrond omdat in maart 2005 Frankrijk en Duitsland zelf verzochten enige coulance met hen zelf te betrachten als het ging om die 3% regel.

Door de lage rente gekoppeld aan de euro gingen de Grieken op grote schaal schulden aan. De economie groeide evenals de voorzieningen en de salarissen. Het aangaan van schulden is deel van het Griekse probleem, maar ook het ontduiken en ontwijken van belastingen. Uit een studie van de universiteit van Chicago uit 2012 bleek dat de Griekse zelfstandigen gemiddeld 82% van haar inkomen betaalde aan het aflossen van krediet. Sterker nog er waren hele volksstammen zoals mensen uit de financiële wereld die gemiddeld 115% van hun inkomen besteedde aan het aflossen van schulden. Niet dat deze mensen ondragelijke schulden hadden, nee omdat ze slechts een klein deel van hun inkomen aan de belastingdienst opgaven. De vroegere minister van financiën Evangelos Venizelos, schat dat zo'n 15.000 Grieken en Griekse bedrijven de staat minimaal euro 37 miljard schuldig is aan ontdoken belastingen. De Griekse zwarte economie zou zo'n 25% van het BNP zijn geweest, oftewel het dubbele als van Duitsland bijvoorbeeld.

In 2009 was het weer raak. Griekenland had weer last van te rooskleurig voorgestelde cijfers en het begrotingstekort bleek dit keer niet 3% te zijn, maar het dubbele dus 6%. Later werd het zelfs naar boven bijgesteld naar 15%.

De rente op Griekse staatsleningen begint sterk te stijgen en in het verlengde van de financiële crisis die op de Amerikaanse hypotheekmarkt begon, ontstond er een Europese crisis met Griekenland als bakermat. In mei 2010 ontvangt Griekenland het eerste pakket van steunmaatregelen. In februari 2012 volgt het tweede pakket.

Als gevolg van de 25% economische krimp, een werkloosheid van 25% en een jeugdwerkloosheid van 60% wint in december 2014 de linkse anti bezuinigingpartij Syriza de verkiezingen. Tsipras wordt de nieuwe premier, hetgeen een oneindige reeks nieuwe onderhandelingen met de geldschieters tot gevolg had. Als gevolg van de verkiezingen gaf de regering Tsipras 300.000 huishoudens gratis elektriciteit, het minimumloon werd weer opgetrokken naar euro 751 en 3500 ontslagen ambtenaren werden weer in dienst genomen. De onberekenbare Griekse regering kwam uiteindelijk met de laatste truc uit haar doos van Pandora, het referendum na het verstrijken van de deadline. De deadline slaat op een betaling van € 1,6 miljard aan het IMF. Mocht Griekenland het IMF niet betalen, dan komt ze in het rijtje dat nu bestaat uit Soedan, Somalië en Zimbabwe.

De meningen verschillen uiteraard. Sommigen beweren dat Tsipras onredelijk is en omdat hij zijn verkiezingsbeloften niet kan verwezenlijk dit referendum organiseert na een week van gesloten banken en beurs. Als de Grieken moe gestreden en wanhopig toch voor stemmen kan Tsipras stellen alles gedaan te hebben wat in zijn vermogen lag, maar dat het Griekse volk het laatste woord heeft. Met opgeheven hoofd ruimt hij het veld en opnieuw zullen de Grieken naar de stembus moeten.

Anderen beweren dat de geldschieters zo genoeg hebben van Syriza dat ze een pakket maatregelen op tafel hebben gelegd waar Tsipras geen ja tegen kan zeggen. Met als hopelijk gevolg dat Syriza weer vervangen wordt door een oude bekende van voor januari 2015.

Het lijkt momenteel onwaarschijnlijk, maar de strijd is nog niet gestreden en zoals Dijsselbloem al heeft aangegeven staat de deur nog op een kiertje. Het kan nog steeds een tragedie blijken te zijn met een happy end. Maar dan nog heeft al het getrek en geduw de Griekse economie wel weer verder terug geworpen.